

บทที่ 1

การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณสามารถ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของประโยคที่ว่า “การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง”
- อธิบาย “คำจำกัดความของผู้หลงหาย”
- อธิบาย “จุดหมายปลายทางของผู้หลงหาย”
- บอกถึงขั้นตอน 6 ประการ ในกระบวนการของการประกาศ

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

พระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด ก็เปรียบเหมือนเชื้อซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอาเจือลงในแป้งสามถัง จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด” ลูคา 13:20:21

คำนำ

บทนี้อธิบายถึงความจำเป็นที่จะต้องประกาศ อธิบายขอบเขตของการประกาศ และให้คำจำกัดความของวลีที่สำคัญเพื่อให้คุณเข้าใจในขณะที่คุณเริ่มต้นศึกษาหัวข้อนี้

ในสมัยพันธสัญญาเดิม เมื่อพระวิหารถูกสร้างขึ้นนั้น ไม่มีใครได้ยินเสียงของฆ้อง ขวาน หรือเครื่องมือเหล็กใดๆขณะทำการก่อสร้าง (1 พงศ์กษัตริย์ 6:7)

ความเงียบที่เกิดขึ้นขณะที่หินก้อนใหญ่ๆถูกวางลงตามที่ของมันเป็นตัวอย่างของความจริงที่ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณ “ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าโซโลมอน” กำลังทรงสร้างพระวิหารฝ่ายวิญญาณซึ่งยิ่งใหญ่มากกว่า วิหารฝ่ายวิญญาณนี้ทำด้วย “ศิลาที่มีชีวิต” ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ก่อสร้าง

วิหารนี้ถูกตั้งขึ้นอย่างเงียบๆ โดยศิลาแต่ละก้อนถูกประกอบเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ซึ่งเกิดขึ้นโดยขอบเขตที่เงียบแต่ทรงอำนาจของ “การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง”

การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง

พระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบเทียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด ก็เปรียบเหมือนเชื้อซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอาเจือลงในแป้งสามถัง จนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด” ลูคา 13:20-21

ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่างานของพระเจ้าไม่ได้ดำเนินไปด้วยเสียงอันกึกก้องหรือมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ คุณอาจมุ่งหวังให้ราชอาณาจักรแพร่ขยายออกมาโดยวิธีการภายนอก เช่น กองทัพที่ยกมาปราบและเอาชนะทวีปต่างๆ

แต่ว่าการแพร่ขยายอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนเชื้อที่อยู่ในก้อนขนมปัง เชื้อขนมปังอาจเล็กและซ่อนอยู่ แต่มันมีความสามารถไร้ขีดจำกัดเช่นเดียวกัน ฤทธิ์อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่อยู่ภายนอกแต่เป็นเรื่องภายในมากกว่า

ตัวอย่างอื่นๆพระเยซูทรงเปรียบเทียบการแพร่ขยายราชอาณาจักรพระเจ้ากับเมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกำเนิดพระองค์จึงตรัสว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนสิ่งใด และเราจะเปรียบเทียบแผ่นดินนั้นกับอะไรดี ก็เปรียบเหมือนเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่คนหนึ่งได้เอาไปปลูกในสวนของตน มันงอกขึ้นเป็นต้น และนกในอากาศมาทำรังอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของต้นนั้น” ลูคา 13:18-19

ในคำอุปมาข้อนี้ พระเยซูทรงเปรียบเทียบความเชื่อกับเมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกำเนิด ทรงกล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดจะเป็นไปไม่ได้ถ้ามีความเชื่อจำนวนเพียงเล็กน้อย เช่นเดียวกับวิธีที่เชื้อขนมปังแพร่ออกไป เมล็ดผู้ก่อกำเนิดเล็กๆเติบโตขึ้นเป็นต้นไม้ใหญ่ ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นชัดถึงวิธีที่ราชอาณาจักรคือคนแล่นก้าวหน้าไปอย่างเงียบๆ แต่มีประสิทธิภาพทรงพลัง

มีวิธีการใหม่ๆหลายอย่างที่ช่วยในการแพร่กระจายข่าวประเสริฐที่เรียกว่า“เทคโนโลยี” ประกอบด้วยสิ่งตีพิมพ์ คอมพิวเตอร์ วิทยุ โทรทัศน์ เทปฟังและวิดีโอเทปและดาวเทียมสื่อสาร วิธีการคมนาคมแบบใหม่ก็ช่วยให้คนเดินทางไปได้เร็วขึ้นเพื่อแพร่กระจายข่าวประเสริฐ

เทคโนโลยีใหม่ๆเหล่านี้ล้วนแต่มีประโยชน์ แต่ฤทธิ์อำนาจที่แท้จริงของข่าวประเสริฐยังคงอยู่ภายใน เราหมายถึงว่าฤทธิ์อำนาจนั้นอยู่ในข่าวประเสริฐเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่คำอุปมาเรื่องเชื้อขนมปังและเมล็ดพันธุ์ผักกาดกล่าวถึง ข่าวประเสริฐของราชอาณาจักรพระเจ้าจะเพิ่มพูนเพื่อแพร่กระจายออกไปตลอดทั่วโลก เนื่องจากฤทธิ์อำนาจภายในของราชอาณาจักรซึ่งเป็นเหมือนเชื้อในก้อนขนมปัง นี่คือการประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง

หมายความว่า การขยายข่าวประเสริฐออกไปนั้นไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าที่นั่นจะไม่มีเทคโนโลยีล้ำยุค แต่ด้วยความเชื่อจำนวนเพียงเล็กน้อย ราชอาณาจักรก็จะก้าวรุดกระจายไปได้

คำจำกัดความของการประกาศข่าวประเสริฐ

การประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่การจัดประชุมหลายๆคืน หรือการนมัสการในคริสตจักร การประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่อย่างเดียวกับการฟื้นฟู การฟื้นฟูคือ การที่พระเจ้าทรงกระทำกิจในคริสตจักร ในการฟื้นฟูนั้นจุดเน้นอยู่ที่การทรงสถิตย์อยู่ของพระเจ้าเพื่อนำประชากรของพระองค์ให้มีชีวิตชีวาขึ้น

การประกาศข่าวประเสริฐคือ คริสตจักรกระทำกิจเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในการประกาศ จุดเน้นอยู่ที่ประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตฝ่ายวิญญาณ ผลที่เกิดจากการฟื้นฟูนั้นจะขับเคลื่อนพลังของการประกาศ ซึ่งมีผลให้เกิด “ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระคริสต์” ดังนั้นทั้งสองสิ่งนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นหนาในแง่ของชีวิตฝ่ายวิญญาณ

การประกาศ คือ การสื่อสารข่าวประเสริฐโดยพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยวิธีซึ่งชายและหญิงมีโอกาสที่จะยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและกลายเป็นสมาชิกผู้มีส่วนรับผิดชอบในคริสตจักรของพระองค์

ให้เราวิเคราะห์ดูคำจำกัดความอย่างละเอียด“ข่าวประเสริฐ” คือข้อความที่จะต้องสื่อสาร ข้อความพื้นฐานของข่าวประเสริฐถูกสรุปไว้ใน 1 โครินธ์ 15:1-5 แต่ “ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า” นั้นรวมถึงทั้งหมดที่พระเยซูทรงสอน (มัทธิว 28:18-20)

ความจริงในพระคัมภีร์ทำให้เกิดการกลับใจ ข่าวประเสริฐเป็นการเผชิญหน้าระหว่างความจริงและความอธรรม พระคริสต์และคนบาป สวรรค์และนรก

ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้านี้เองที่เราต้องแบ่งปัน ไม่ใช่เล่าเรื่องประเพณีของมนุษย์หรือความเชื่อของนิกายใดๆ เป้าหมายมิใช่เพื่อโจมตีระบบการเมืองหรือศาสนาอื่นๆ เป้าหมายไม่ใช่เพื่อเปลี่ยนสังคมแต่เพื่อเห็นคนได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของข่าวประเสริฐ

เป้าหมายไม่ใช่เพื่อเสนอโครงการดี ๆ ของการศึกษา การแพทย์หรือการให้อาหารดูแลเอาใจใส่คน สิ่งเหล่านี้จะทำให้พระมหากษัตริย์สำเร็จลงก็ต่อเมื่อกระทำลงไปภายในเนื้อหาของการประกาศ การเสนอข่าวประเสริฐจะต้องเป็นเป้าหมายสุดท้าย มิฉะนั้นจะกลายเป็น “โครงการทางสังคม” เท่านั้น

พระเยซูทรงรับใช้ต่อความต้องการทางร่างกายของประชาชนตามที่เราเห็นในการที่พระองค์ทรงเลี้ยงอาหารหมู่ชน รักษาโรค และขับผี แต่การงานเหล่านี้ถูกกระทำภายใต้เนื้อหาของการประกาศข่าวประเสริฐ สิ่งเหล่านี้ตามมาด้วยการสอนและเทศนาข่าวประเสริฐ

การสื่อสารข่าวประเสริฐ หมายถึงว่า จะต้องสื่อสารด้วยวิธีที่ทำให้คน “ยอมรับพระเยซูเป็นเจ้านายและพระผู้ช่วยให้รอด” เมื่อคุณแบ่งปันข่าวประเสริฐด้วยวิธีนี้ คุณก็กำลังประกาศพระกิตติคุณ เมื่อคุณประกาศ คุณต้องสัมพันธ์กับผู้ที่หลงหายในความบาป ดังนั้น การประกาศต้องเกิดขึ้นข้างนอกซึ่งเป็นที่ที่คนบาปอยู่

“โดยทางฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายความว่า ข้อความนั้นจะต้องสื่อสารมิใช่ด้วยคำพูดเท่านั้น แต่โดยทางการสำแดงฤทธิ์อำนาจ

เปาโลกล่าวว่า “คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์ของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 2:4-5

“โดยทางฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายความว่า การเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องอยู่เหนือการสื่อสารข่าวประเสริฐ เพราะว่าการงานของพระวิญญาณนี่เองที่เอาชนะให้คนกลับใจได้

“ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้้นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำเขามา.....” ยอห์น 6:44

การยอมรับ หมายความว่า ผู้ฟังตอบสนองต่อข้อความ การให้ข้อมูลโดยไม่เชื่อเชิญเขา ก็คือการสอน เป็นการชักชวน แต่ไม่ใช่การประกาศ ในการประกาศที่แท้จริงนั้นต้องมีโอกาสให้ผู้ฟังตอบสนอง

การให้คำพยานเรื่องการกลับใจของคุณก็เป็นวิธีของการประกาศ เรียกว่า การเป็นพยาน แต่ไม่ใช่การประกาศ เพราะ “การเป็นพยาน” ไม่ใช่การเอาชนะจิตใจคนบาป การเป็นพยานเป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่ให้ความแน่ใจในความรอด

การประกาศที่แท้จริง หมายถึงการนำคนมาสู่พระคริสต์ด้วยวิธีที่เขาจะเห็นความจำเป็นของการตัดสินใจส่วนตัว การประกาศข่าวประเสริฐมีผลให้เกิด “ประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่” ซึ่งเรียกว่า “การกลับใจ” หรือ “ความรอด”

“การยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้า” ไม่ได้หมายถึงการตอบสนองที่จะรับความรอดเท่านั้น แต่เป็นขบวนการซึ่งนำไปสู่การยอมรับพระเยซูเป็นเจ้านายของชีวิตบุคคลนั้น

นี่หมายความว่าผู้เชื่อใหม่ต้องเคลื่อนย้ายต่อมาสู่การเป็นสาวก กลายเป็น “สมาชิกผู้มีความรับผิดชอบของคริสตจักร” จงจำไว้ว่าเป็น “คริสตจักรของพระองค์” ซึ่งหมายถึงพระกายแท้จริงของพระคริสต์ ไม่ใช่เพียงนิกายหรือองค์การใดโดยเฉพาะ

“โอกาสที่มีคุณค่า” หมายถึงว่าการสื่อสารข่าวประเสริฐจะต้องคงอยู่นานพอที่จะทำให้คนทั่วไปเข้าใจได้ หมายถึงว่าการสื่อสารจะต้องดัดแปลงเข้ากับระดับของภาษา การศึกษา และวัฒนธรรมของแต่ละคน

หมายถึงว่าเราไม่อาจสรุปได้ว่า คนๆนี้หรือหมู่บ้านนี้ได้ถูก “ประกาศ” เพียงเพราะเราได้เทศนาที่นั่นครั้งหนึ่งแล้ว คำพยานจะต้อง “คงรักษาไว้นานพอ” จนเกิดความเข้าใจและมีโอกาสตอบสนอง เราอาจกล่าวได้ว่าคนแต่ละคน ครอบครัว เผ่า หรือชาตินั้นๆ ได้ถูก “ประกาศ” เมื่อเขาได้สัมพันธ์กับข่าวประเสริฐพอเพียงที่จะมีโอกาสตอบรับโดยความเชื่อ

“โอกาสที่มีคุณค่า” ใช้กับข้อความที่ทรงพลังซึ่งให้มีโอกาสแก่คนที่จะเห็นการสำแดงของข่าวประเสริฐโดยการรักษาโรคและปลดปล่อยคนจากผีมารด้วย

ความจำเป็นที่จะต้องประกาศข่าวประเสริฐ

เหตุใดโลกจึงต้องการการประกาศข่าวประเสริฐ การที่จะตอบคำถามนี้ ต้องต้องเข้าใจ 2 สิ่ง คือ คำจำกัดความและจุดหมายปลายทางของคนที่ยหลงหาย

คำจำกัดความของคนที่ยหลงหาย (“คนที่ยหลงหาย” หมายถึงอะไร)

จงอ่านเกี่ยวกับการสร้างโลกและมนุษย์ในปฐมกาลบทที่ 1 และ 2 แล้วอ่านปฐมกาล 3 เกี่ยวกับว่า ความบาปเข้ามาสู่โลกได้อย่างไร

เมื่ออาดัมกับเอวาถูกสร้างขึ้นมา นั้น เขามีธรรมชาติที่ไร้ความบาปอย่างสิ้นเชิง เมื่อเขาทำบาป ธรรมชาติก็เสื่อมลง เมื่ออาดัมกับเอวาเริ่มต้นผลิตผลและมีลูกทวีขึ้น คนเหล่านั้นเพิ่มจำนวนมนุษย์ชาติต่างก็เกิดขึ้นพร้อมกับธรรมชาติพื้นฐานของบาป มนุษย์ไม่ดีขึ้นเหมือนที่พระเจ้าทรงสร้างเขาขึ้น ความคิดฝ่ายธรรมชาติและรูปแบบของการกระทำล้วนแต่ชั่วร้าย

ปฐมกาล 4:1-6:4 อธิบายรูปแบบของบาปซึ่งเริ่มแพร่กระจายไปทั่วโลก บทเหล่านั้นบันทึก ฆาตกรรม การมูสาครั้งแรกและความชั่วร้ายของมนุษย์เติบโตขึ้นจนกระทั่งความคิดทุกอย่างเช่นเดียวกับการกระทำมีแต่ความชั่วร้าย

ในที่สุด ทั้งโลกก็ตกอยู่ในความบาป จนพระเจ้าทรงเสียพระทัยที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา (ปฐมกาล 6:5-6) โดยที่บาปเติบโตเร็วมาก พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะทำลายโลกด้วยน้ำท่วม แต่พระองค์ทรงช่วยคนชอบธรรมคนหนึ่งให้รอดคือ โนอาห์และครอบครัวของเขา (อ่านเรื่องของโนอาห์และน้ำท่วมในปฐมกาล 6:8 - 9:17)

หลังจากน้ำท่วม ครอบครัวของโนอาห์เริ่มต้นเพิ่มจำนวนเกือบในทันทีทันใด รูปแบบของความบาปก็เกิดขึ้นซ้ำอีก นี่เป็นเหตุที่คนทุกหนทุกแห่งถูกเรียกว่า “คนบาป”

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”

โรม 3:23

มนุษย์ทุกคนที่ไม่ได้สำนึกในความผิดบาปของตนและไม่มีประสบการณ์กับการบังเกิดใหม่ตาม
ที่พระเยซูทรงอธิบายไว้ในยอห์น บทที่ 3 นั้น ถือว่าเป็นคนที่ “หลงหาย” ภาษาอังกฤษใช้ว่า “สูญเสีย” เพราะ
เขาได้สูญเสียธรรมชาติที่ไร้บาปซึ่งพระเจ้าได้สร้างมนุษย์ขึ้นครั้งแรก เราเรียกเขาได้อีกว่าเป็นคน “ไม่รอด”
หรือ “คนไม่เชื่อ” เพราะว่าเขาไม่ได้ถูกทำให้รอดจากบาปโดยการเชื่อในพระเยซูคริสต์จอมเจ้านายในฐานะ
พระผู้ช่วยให้รอด

จุดหมายปลายทางของ “คนหลงหาย”

เนื่องจากบาปดั้งเดิมของอาดัมและเอวา ความตายก็ได้เข้ามาสู่โลกและโดยเหตุนี้เองทุกคนก็
ตายฝ่ายร่างกาย แต่หลังจากการตายฝ่ายร่างกาย การพิพากษาก็มาถึง

“มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียวและหลังจากนั้นก็จะมีพิพากษาอันใด”

ฮีบรู 9:27

ภายหลังการตาย เราจะยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อรับการพิพากษา คนที่ไม่ได้สำนึกผิดจาก
ความบาปจะพบกับความตายครั้งที่สอง เขาจะพบกับ “ความตายฝ่ายวิญญาณ” ซึ่งเป็นการถูกแยกจาก
พระเจ้าชั่วนิรันดร์

นิรันดร์ จุดหมายปลายทางของเขา คือ นรก

“เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ใน
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” โรม 6:23

“ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้เยาว์ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆ
ก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมดก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือ
เหล่านั้น และตามที่เขาได้กระทำ.....และถ้าผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ”

วิวรณ์ 20:12,15

เมื่อคุณเข้าใจถึงจุดหมายปลายทางของคนหลงหาย (หรือสูญเสีย) คุณก็จะสำนึกได้ถึงความ
จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องประกาศข่าวประเสริฐ ถ้าคนไม่ได้รับรู้ข่าวประเสริฐ เขาก็จะตายในความบาปของ
เขาและถูกกำหนดให้อยู่ในนรกเป็นนิรันดร์

ขบวนการของการประกาศข่าวประเสริฐ

การประกาศข่าวประเสริฐคือ ขบวนการซึ่งประกอบด้วย การแสดงตนและการป่าวร้องข่าว
ประเสริฐ การชักชวน การปลุกฝัง และการเข้ามีส่วนร่วม ให้เราตรวจสอบขบวนการนี้ดู

การแสดงตน

การประกาศแบบ “แสดงตน” คือ การส่องแสงสว่างแห่งคุณภาพชีวิตของพระเยซูโดยการ
สำแดงลักษณะและการเอาใจใส่ห่วงใยของคริสเตียน โลกจะไม่ถูกนำมาหาพระเยซูถ้าปราศจากการแสดง

ตนอย่างจริงใจแบบคริสเตียน ผู้เชื่อต้องเรียนรู้ที่จะสร้างสัมพันธ์ภาพ เห็นอกเห็นใจและปรนนิบัติผู้ไม่เชื่อ
คุณจะไม่สามารถชนะใจคนบาปถ้าคุณไม่ได้ติดต่อสัมพันธ์กับเขา

การป่าวร้อง

ผู้เชื่อหลายคนยังคงเป็นคริสเตียนที่“ปรนนิบัติอย่างลับๆ”เขาคิดว่าการทำที่เขาส่งตนท่ามกลาง
ผู้ไม่เชื่อนั้นเป็นการเพียงพอที่จะทำให้พระมหาบัญชาที่ให้ประกาศแก่โลกนั้นสำเร็จลงได้

แต่พระมหาบัญชาของพระเยซูก็คือ ให้เราสื่อสารข่าวประเสริฐด้วยคำพูดโดยการเทศนา สอน
และเป็นพยาน เราต้องสำแดงฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐโดยการรักษาโรคและการปลดปล่อยจากผีมาร
เหล่านี้คือ วิธีที่ข่าวประเสริฐถูกป่าวร้องประกาศ

การชักชวน

การประกาศข่าวประเสริฐไม่ได้จบลงที่ขบวนการประกาศ แต่ข่าวประเสริฐจะต้องถูกนำเสนอ
จนกระทั่งคนที่ฟังได้รับการชักชวนให้เป็นผู้เชื่อในองค์พระเยซูคริสต์จอมเจ้านาย

การปลุกฝัง

ผู้ที่กลับใจใหม่ซึ่งได้รับการชักชวนให้ติดตามพระเยซูต้องถูก “ปลุกฝัง” เข้าในการมีสัมพันธ
ธรรมในคริสตจักรท้องถิ่น หรือไม่ก็ต้อง“ปลุกฝัง”คริสตจักรลงท่ามกลางกลุ่มผู้เชื่อใหม่

ความไพบูลย์

ผลจากการ“ปลุกฝัง”นี้ ผู้กลับใจจะเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ ในขณะที่การสร้างสาวกทำสำเร็จ
ลงภายในคริสตจักรท้องถิ่น (การเติบโตฝ่ายวิญญาณนี้พระคัมภีร์เรียกว่า “ความไพบูลย์”)

การเข้ามีส่วนร่วม

ขบวนการของการประกาศจะเสร็จสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้เชื่อใหม่มีความกระตือรือร้นในงาน
ประกาศและเริ่มต้นที่จะเกิดผลฝ่ายวิญญาณ

การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง

ชื่อ.....

บททดสอบ บทที่ 1

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง”

.....
.....
.....

3. “คำจำกัดความของผู้หลงหาย(หรือสูญเสียม) หมายถึงอะไร

.....
.....
.....

4. จุดหมายปลายทางของผู้หลงหาย (สูญเสียม) หมายถึงอะไร

.....
.....
.....

5. จงบอกขั้นตอน 6 ประการ ในขบวนการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 1

1. “พระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบเทียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด ก็เปรียบเหมือนเชื้อซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอา
เจือลงในแป้งสามถัง จนแป้งฟูขึ้นทั้งหมด” ลูกา 13:20-21
2. การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปังคือ การประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าออกไปทั่ว
“ก้อนขนมปัง” -ของโลก เพราะเหตุว่า ฤทธิ์อำนาจภายในของแผ่นดินนี้เป็นเหมือนเชื้อที่อยู่ในขนมปัง
(หน้า 2)
3. “คำจำกัดความของผู้หลงหาย(สูญเสีย) หมายถึง การเข้าใจว่ามนุษย์ทุกคนซึ่งยังไม่ได้สำนึกผิดและไม่
มีประสบการณ์กับการบังเกิดใหม่ซึ่งพระเยซูทรงอธิบายไว้ในยอห์น บทที่ 3 ถือว่าเป็นผู้ที่“หลงหาย”
เพราะว่าเขาได้สูญเสียธรรมชาติที่ไร้ความบาปซึ่งพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาในเริ่มแรก เราอาจเรียก
ว่าเขา“ยังไม่ได้รับความรอด” หรือ “คนไม่เชื่อ” เพราะว่าเขาไม่รอดจากความบาปโดยการเชื่อในพระ
เยซูคริสต์เจ้านายในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด(หน้า 6)
4. “จุดหมายปลายทางของผู้หลงหาย” หมายถึง ความเข้าใจว่าผู้ที่ไม่ได้รับความรอดจะเผชิญ
กับ “ความตายฝ่ายวิญญาณ” ของการถูกพรากเป็นนิรันดร์จากพระเจ้า จุดหมายปลายทางของ
เขาคือ นรก (หน้า 7)
5. ขั้นตอน 6 ประการ ในขบวนการประกาศข่าวประเสริฐกล่าวไว้ในหน้า 7-8
 - การแสดงตน
 - การป่าวร้อง
 - การชักชวน
 - การปลุกฝัง
 - ความไพบูลย์
 - การเข้ามีส่วนร่วม

เพื่อการศึกษาด້วยตนเองต่อไป

1. ในบทนำนี้คุณได้รับการแนะนำเข้าสู่คำจำกัดความของ “การประกาศข่าวประเสริฐ”

การประกาศข่าวประเสริฐ

การประกาศข่าวประเสริฐคือ การสื่อสารข่าวประเสริฐโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยวิธีที่ชายและหญิงมีโอกาสดีที่จะยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเจ้านายและกลายเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบของคริสตจักรของพระองค์

ต่อไปนี้เป็นวิธีอื่น ๆ ซึ่งคุณควรคุ้นเคย

ประกาศข่าวประเสริฐ

วิธีนี้ใช้สำหรับขบวนการทำงานประกาศข่าวประเสริฐ

ถูกประกาศ

คนแต่ละคนหรือครอบครัว เผ่า ชนชาติ จะเรียกว่า “ถูกประกาศ” ก็ต่อเมื่อเขาได้เข้ามามีความสัมพันธ์กับข่าวประเสริฐนานพอที่จะมีโอกาสตอบสนองด้วยความเชื่อ ขบวนการที่สมบูรณ์ของการประกาศข่าวประเสริฐจะรวมถึง การนำผู้กลับใจเข้ามาสู่การมีสามัคคีธรรมในคริสตจักรท้องถิ่นหรือการปลุกคริสตจักรลงท่ามกลางกลุ่มผู้เชื่อใหม่

ผู้ประกาศ

ผู้ประกาศมีของประทานพิเศษของการเป็นผู้นำจากพระเจ้าซึ่งมีความสามารถในการแบ่งปันข่าวประเสริฐกับผู้ไม่เชื่อด้วยวิธีที่ชายและหญิงตอบสนองและกลายเป็นสมาชิกที่รับผิดชอบในพระกายของพระคริสต์ ความหมายของคำว่า “ผู้ประกาศ” คือ “ผู้ที่นำข่าวดีมา”

การเป็นพยาน

ผู้เชื่อบอกคนที่ยังไม่รอดเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวของเขาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

การประกาศส่วนตัว

การประกาศส่วนตัวคือ ผู้เชื่อแต่ละคนสื่อสารข่าวประเสริฐแก่คนที่ยังไม่ได้รับความรอด

การประกาศแก่หมู่ชน

การประกาศแก่หมู่ชนคือการสื่อสารข่าวประเสริฐแก่กลุ่มคน รวมถึงกิจกรรม เช่น การจัดประกาศใหญ่หรือจัดคอนเสิร์ต จัดรวมพลังประกาศ

การประกาศของฆราวาส

หมายถึงการประกาศใดก็ได้ที่ทำโดยฆราวาส (คนซึ่งไม่ใช่ผู้นำเต็มเวลาซึ่งมีตำแหน่งในคริสตจักร)

การประกาศแบบแช่อิ่ม

หมายถึงการทำให้บริเวณนั้นๆ ถูกแช่อิ่ม (บอกเรื่องราวข่าวประเสริฐอย่างเต็มที่) จนกระทั่งทุกคนได้รับรู้ข่าวประเสริฐ

ผู้กลับใจ

คนที่กลับใจ คือ คนที่ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เขาได้กลับใจ จากชีวิตเก่าแห่งความบาปของเขาสู่ชีวิตใหม่ในพระเยซู

สาวก

สาวก คือ ผู้กลับใจซึ่งได้วางรากฐานชีวิตของตนในความเชื่อของคริสเตียนและสามารถทำให้ผู้อื่นกลับใจและสร้างตนให้เป็นสาวก คำว่า “สาวก(Disciple)” หมายถึงผู้เรียน นักเรียน ใครก็ตามที่เรียนโดยกระทำตามแบบอย่างที่เราเห็น

การติดตามผล

การติดตามผล คือ ขบวนการของการฝึกอบรมผู้กลับใจใหม่และนำเขาเข้าสู่การเจริญเติบโตในพระคริสต์ มีผลให้เกิดความมั่นคงฝ่ายวิญญาณจิตเติบโตและเริ่มผลิตผลต่อไป ที่เรียกว่า การสร้างสาวก เพราะว่าการติดตามผลเกี่ยวข้องกับการนำคนให้กลับใจใหม่ และสร้างเขาให้เป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ผู้เป็นเจ้านาย

2. ในสมัยพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่าโดยทางเขา ประชาชาติทั้งหมดในโลกนี้จะได้รับพระพร แต่ด้วยพระพรนี้เองก็ทำให้เกิดความรับผิดชอบตามมา อับราฮัมต้องจากบ้านเมือง ประชาชนของเขา และทรัพย์สมบัติของบิดาเพื่อไปยังดินแดนที่พระเจ้าทรงบอกแก่เขา (ปฐมกาล 12:1)

แต่อับราฮัมกลับเดินทางไปยังเมืองฮารานและตั้งหลักฐานที่นั่น (ปฐมกาล 11:31) เขาถูกล่อลวงให้คงอยู่ที่ฮาราน แต่การที่จะได้รับพระพรนั้นเขาต้องเชื่อฟังพระเจ้าและจากสถานที่นี้ไป อับราฮัมไม่สามารถที่จะเป็น “บิดา” ของชนชาติใหญ่และทำตามความประสงค์ที่เห็นแก่ตัวได้ในเวลาเดียวกัน การข้ามเขตแดนของเมืองฮารานและเคลื่อนย้ายต่อไปเพื่อทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จลงได้เป็นการตัดสินใจที่ยิ่งใหญ่สำหรับอับราฮัม

คุณทราบไหมว่า ที่คุณได้เป็นผู้เชื่อในพระเจ้าทุกวันนี้ก็เพราะการตัดสินใจของอับราฮัม เพราะเหตุที่อับราฮัมจากเมืองฮารานมา พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่เขาโดยทางอับราฮัม ชายและหญิงทุกคนแห่งชนชาติทั้งมวลทุกแห่งต่างก็ “ได้รับพระพร” จากข่าวประเสริฐ เขาได้รับพระพรเนื่องจาก ความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์มาจากครอบครัวของอับราฮัมเพราะว่าเขาเชื่อฟังพระองค์

เช่นเดียวกับอับราฮัม เมื่อคุณได้รับ “พระพร” คุณก็มีความรับผิดชอบยิ่งใหญ่ด้วย สำหรับผู้ที่ได้รับพระพรจากความรอดและจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การประกาศข่าวประเสริฐไม่ใช่ข้อยกเว้น แต่เป็นข้อผูกมัดที่ต้องกระทำ (กิจการ 1:8)

กล่าวโดยฝ่ายวิญญาณแล้วผู้เชื่อทุกคนต้องเผชิญกับเมือง “ฮาราน” ในชีวิตของเขา “เมืองฮาราน” ฝ่ายวิญญาณนี่เองที่พระเจ้าทรงถามว่า เจ้าเต็มใจที่จะวางความปรารถนาใฝ่สูงของตนเองไว้เพื่อข่าวประเสริฐหรือไม่ เจ้าเต็มใจที่จะจากบ้านเมืองของเจ้า คนในประเทศของเจ้าและบ้านของบิดา ถ้าเราขอเจ้าหรือไม่

คุณไม่อาจทำให้ความใฝ่สูงที่เห็นแก่ตัวของความสำเร็จลงได้พร้อมกับ “ทำให้ชาติได้รับพระพร” ในเวลาเดียวกัน คุณต้องข้ามเส้นเขตแดนและละทิ้ง “เมืองฮาราน” ไว้เบื้องหลัง

3. พระคัมภีร์กล่าวว่า “เชื่อขนมเพียงนิดหน่อยย่อมทำให้แป้งดิบฟูขึ้นได้ทั้งก้อน” (กาลาเทีย 5:9) คุณได้เรียนจากบทนี้แล้วว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะเพิ่มทวีเหมือนเชื่อขนมปัง ความชั่วร้ายก็เพิ่มพูนด้วยวิธีเดียวกัน

จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

- มัทธิว 10:6-12
- มะธะโก 8:15
- 1 โครินธ์ 5:6-8

ในพันธสัญญาใหม่ เชื่อขนมปังอาจกล่าวถึงคุณสมบัติในการแพร่กระจายของข่าวประเสริฐหรือสภาวะที่หลงหายของคริสตจักร

ในพันธสัญญาเดิม เชื่อขนมปังมีความหมายอย่างเดียวกัน เชื่อไม่เป็นที่อนุญาตในการถวายบูชาบางอย่าง เพราะว่าเชื่อขนมปังเป็นสัญลักษณ์ของความชั่วร้าย แต่ในการถวายบูชาอื่น ๆ เช่น การถวายเพื่อขอบพระคุณ เชื่อขนมปังก็ได้รับอนุญาตให้ใช้ได้

4. ถ้าคุณเป็นศิษยาภิบาลหรือผู้นำในคริสตจักรท้องถิ่น จงใช้คำถามเหล่านี้เพื่อประเมินสภาวะปัจจุบันของการประกาศข่าวประเสริฐในกลุ่มสมาชิกธรรมของคุณ บันทึกคำตอบของคุณในแผ่นกระดาษต่างหากว่า

1. ใครเป็นผู้รับผิดชอบในการวางแผนเพื่อการประกาศในคริสตจักรของคุณ

2. มีกี่คนที่กลับใจและเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรของคุณใน 5 ปีที่ผ่านมา
3. คริสตจักรของคุณขณะนี้ทำอะไรบ้างเพื่อเข้าถึงคนที่ยังไม่รอด จงตอบอย่างเฉพาะเจาะจง
4. มีโปรแกรมอะไรบ้างที่คริสตจักรของคุณขณะนี้กำลังทำอยู่ซึ่งไม่มีประสิทธิภาพในแง่ของการประกาศข่าวประเสริฐและการทำให้เกิดผู้กลับใจ
5. คริสตจักรของคุณช่วยสมาชิกให้ค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณและใช้ในงานประกาศข่าวประเสริฐได้อย่างไร
6. คริสตจักรของคุณมีแผนการอะไรที่จะนำข่าวประเสริฐไปสู่ชุมชนของคุณ
7. คริสตจักรของคุณมีแผนการอะไรที่จะนำข่าวประเสริฐไปให้ประเทศชาติ
8. คริสตจักรของคุณมีแผนการอะไรที่จะนำข่าวประเสริฐไปให้ประเทศอื่นๆ
9. บ่อยครั้งเท่าไรที่การนมัสการของคุณได้ให้การฝึกอบรมพิเศษเพื่อการประกาศเป็นการส่วนตัวแก่สมาชิกของคุณ
10. บ่อยครั้งเท่าไรที่การนมัสการของคุณเน้นที่การประกาศข่าวประเสริฐ เช่นมีข้อความมุ่งไปที่คนที่ยังไม่รอด และให้โอกาสคนที่จะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐ
11. คริสตจักรของคุณมีส่วนร่วมในความพยายามที่จะประกาศแก่ชุมชนเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อใด เช่น ความเคลื่อนไหว(crusade) หรือการประชุมใหญ่ในที่สาธารณะ(rally) หรืองานดนตรีคอนเสิร์ต จงประเมินคำตอบของคุณและพิจารณาสิ่งต่อไปนี่
 1. ถ้าคุณไม่มีบุคคลใดโดยเฉพาะที่รับผิดชอบในการวางแผนเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐในคริสตจักรของคุณ จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะแต่งตั้งบางคนให้ทำงานนี้
 2. ถ้าคนที่กลับใจและกลายเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรใน 5 ปีที่ผ่านมา มีจำนวนเล็กน้อย จะเปลี่ยนแปลงสิ่งนี้ได้อย่างไรโดยเน้นที่การประกาศข่าวประเสริฐให้มากขึ้น
 3. คริสตจักรของคุณสามารถที่จะเริ่มต้นทำอะไรทันทีเพื่อเข้าหาคนที่ยังไม่รอด
 4. คริสตจักรอาจลดโปรแกรมใดที่ไม่มีประสิทธิภาพขณะนี้เพื่อให้โอกาสแก่ความพยายามใหม่ๆที่จะประกาศข่าวประเสริฐ
 5. คริสตจักรของคุณเริ่มต้นช่วยสมาชิกให้ค้นพบของประทานฝ่ายวิญญาณและใช้ในงานประกาศข่าวประเสริฐอย่างไร(หลักสูตรของฮาร์เวสทิมิวชา “วิธีการระดมพล” สามารถช่วยคุณในงานนี้ได้)
 6. คริสตจักรของคุณสามารถเริ่มต้นทำอะไรเพื่อนำข่าวประเสริฐไปให้ชุมชนของคุณ
 7. คริสตจักรของคุณจะทำอะไรได้เพื่อนำข่าวประเสริฐไปให้ประเทศชาติ
 8. คริสตจักรของคุณจะทำอะไรได้เพื่อนำข่าวประเสริฐไปให้ชาติอื่นๆ
 9. คริสตจักรจะเสนอการฝึกอบรมพิเศษเพื่อการประกาศได้เร็วเท่าใดสำหรับสมาชิกภาพ

ของ

คุณ (คุณสามารถใช้หลักสูตรนี้เพื่อฝึกอบรมสมาชิกของคุณ สิ่งที่คุณต้องตัดสินใจก็คือ เวลาที่เหมาะสมและใครจะเป็นผู้สอน)

10. คุณจะมีเป้าหมายเพื่อคนที่ยังไม่รอดได้มากขึ้นในการนมัสการปกติของคริสตจักร และให้โอกาสแก่เขาเพื่อตอบสนองข่าวประเสริฐได้อย่างไร

11. คริสตจักรของคุณสามารถทำอะไรในด้านการประกาศแก่ชุมชน คุณจะวางแผนการประกาศใหญ่หรืองานดนตรีคอนเสิร์ต หรือร่วมกับคริสตจักรอื่นๆ เพื่อทำการเคลื่อนไหวในการประกาศ